

Ziua Mondială a Teatrului – 27 Martie 2013

Mesaj Internațional

În urmă cu mult timp, Puterea a rezolvat problema intoleranței față de actorii *Commedia dell'Arte* prin exilarea lor în afara țării.

Astăzi, actorii și companiile de teatru se chinuie să găsească scene publice, teatre și spectatori, din cauza crizei.

Prin urmare, conducătorii nu mai sunt preocupați de problema controlului asupra celor care se exprimă cu ironie și sarcasm, din moment ce nu mai e niciun loc pentru actori, și nici public căruia să i se adreseze.

Din contră, în timpul Renașterii, cei care dețineau puterea în Italia erau nevoiți să depună un efort semnificativ pentru a-i ține pe comedienți (*Commedianti*) la distanță, deoarece aceștia din urmă se bucurau de o mare audiență.

Se știe că marele exil al actorilor de *Commedia dell'Arte* a avut loc în secolul contra-Reformei, când s-a decretat desființarea tuturor spațiilor teatrale, mai ales în Roma, unde au fost acuzați de ofensă la adresa orașului sfânt. În 1697, Papa Inocențiu XII, sub presiunea cererilor insistente din partea burgheziei conservative și a clericilor, a ordonat demolarea Teatrului Tordinona unde, potrivit moraliștilor, se puseseră în scenă cele mai multe piese obscene.

În perioada contra-Reformei, cardinalul Carlo Borromeo, care era activ în nordul Italiei, s-a dedicat salvării „copiilor din Milan”, stabilind o distincție clară între artă, ca formă supremă de educație spirituală, și teatru, ca manifestare a profanului și a vanității. Într-o scrisoare adresată colaboratorilor săi, acesta se exprimă mai mult sau mai puțin după cum urmează: „Preocupați fiind cu eradicarea buruienilor, am făcut tot ce am putut ca să ardem texte care conțineau discursuri degradante, ca să le ștergem din memoria omenirii, și în același timp să îi aducem în fața justiției pe cei care publicau asemenea texte. Cu toate acestea, se vede că, în timp ce dormeam, Răul a lucrat cu și mai multă șiretenie. Ce se vede cu ochiul pătrunde mult mai bine în suflet decât ce se citește în asemenea cărți! Cuvântul vorbit însoțit de gestul potrivit face mult mai multă stricăciune în mințile adolescentelor și ale fetelor tinere decât cuvântul mort tipărit în cărți. Prin urmare, se impune ca măsură de urgență să scăpăm orașele noastre de teatre și regizori, așa cum facem și cu sufletele nedorite”.

Astfel, singura soluție pentru criză se află în speranța unei alte mari expulzări organizate împotriva noastră, și mai ales împotriva tinerilor care doresc să deprindă arta teatrului: o nouă diasporă de *Commedianti*, de regizori care ar beneficia nespuse dintr-o asemenea poziție de dragul unei noi reprezentații.

Dario Fo

Traducere din engleză: Daniela Oancea

